

стѣпанинъ-тъ на лозіе-то, какво ще направи на тѣя земледѣлцы? Рече имъ: Злы-ты, злѣ ще погѣби, а лозіе-то ще даде подъ наемъ на дрѣги земледѣлцы, които ще мѣ въздадѣтъ плодове-ты на врѣмѣ-то имъ. Рече имъ Исусъ: не сте ли прочели никога въ писаніа-та; „Камакъ-тъ, когото отхвърлиха зидарити, той стана глава на жѣзла; отъ Господа бы това, и чудно е въ очи-ты ваши.“

Въ Понедѣльникъ на ді. недѣла,
отъ Марка зачало 16.

Иа онова врѣмѣ, пристѣпиха ученицы-ти при Исуса, и попытахъ го за притча-та. И казваше имъ: Вамъ е дадено да знаете тайны-ты на царство-то Божіе; а на оныя, цѣло сѣ отъ възнь, сичко-то бѣва въ притчи; За да глѣдатъ глѣдающе, и да не видѣтъ; и да сѣдшатъ сѣдшающе, и да не разѣмѣютъ; да не бы да сѣ завържатъ, и да имъ сѣ простѣтъ грѣхове-ти. И рече имъ; Не знаете ли тѣзи притчи? а какъ ще разѣмѣете сичкы-ты притчи? Сѣдатель-тъ сѣе слово-то. Я (посѣано-то) край пѣта сѣ тѣа, въ които сѣе слово-то; нѣ при кои-то, като чѣхътъ, тоа часъ дохожда Сатана, и отнема слово-то, всѣано-то въ сѣрдца-та тѣхны. Подобно и на камѣнты-ты (мѣста) посѣано-то сѣ тѣа, които, като чѣхътъ слово-то, тоа часъ сѣ радость го прѣиматъ; Нѣмж-тъ обаче корѣнь въ сѣбеси, но приврѣмѣнни сѣ; послѣ като настане сѣхъ-

бъ или гонѣніе за слово-то, тѣтакси сѣ сѣвѣлазѣватъ. И въ тѣрѣне-то посѣано-то сѣ тѣа, които сѣдшатъ слово-то; и гѣжи-ты на тоа вѣкъ и прѣлѣсть-та на богатство-то, и за дрѣгы (работы) пожеланіа-та, като навѣзѣтъ заглѣдѣватъ слово-то, и бѣва безплодно. Я на добѣра-та земѣа посѣано-то сѣ тѣа, които сѣдшатъ слово-то, и прѣиматъ, и приносѣтъ плодъ, едно тридѣсѣтъ, а едно шѣдѣсѣтъ, и едно сто. И казваше имъ: за това ли сѣ вносѣ свѣщъ, да нѣ тѣржатъ подъ крына-та, или подъ одѣра? да ли не за това, да нѣ поставѣтъ на свѣтильника? Зацѣто нѣма нѣщо тайно, което да сѣ не ави; нито е было нѣщо потаено, което да не нѣзѣзе на свѣтъ. Който нѣма уши да сѣдша, нека сѣдша.

Въ вторникъ на ді: недѣла,
отъ Марка зачало 17.

Рече Господъ на ученицы-ты си: внимайте това, което сѣдшѣте; сѣ коако мѣрка мѣрите, ще ви сѣ възмѣри и вамъ коако сѣдшѣте, ще ви вѣдѣ прѣдѣтъкъ. Зацѣто който нѣма, ще мѣ сѣ даде; а който нѣма, и онова цѣто нѣма, ще мѣ сѣ отнеме. И дѣмаше: Така е царство-то Божіе, както коако чѣловѣкъ хвърли сѣма-то въ земѣа-та; И спѣи, и разѣжда сѣ ноцѣа и денѣа; и сѣма-то никне и расте, както той нѣзнае. Зацѣто земѣа-та отъ сѣ само сѣбеси произвожда, пѣрво трѣва, послѣ класъ, най послѣ пѣлно жѣто въ класѣтъ. И коако уѣзрѣ

плодъ-тъ